

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1360

гр. София, 10.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в закрито заседание на десети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20231110163039 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба на „Банка ДСК“ АД, против Т. Т., родена на ***** г., гражданство Великобритания.

С исковата молба са заявени обективно съединени осъдителни претенции с правна квалификация чл.430, ал.1 и ал.2 от Търговския закон във връзка с чл.79, ал.1 от Закона за задълженията и договорите. Иска се от съда да постанови решение, с което да осъди ответницата да заплати на ищеца изрично посочените в исковата молба суми, дължими по Договор за целеви потребителски кредит за финансиране на студенти и докторанти от 05.12.2014 г. и допълнително споразумение по него.

При горното, настоящия съдебен състав следва да обяви, че спорът между страните не му е международно подсъден и прекрати производството по делото, при следните аргументи:

В казуса ответникът има качеството на потребител по смисъла на § 13, т.1 от Закона за защита на потребителите. Съдът приема, че ответникът, като кредитополучател е такова физическо лице, което е сключило договора не за да извършва търговска или професионална дейност, като не се и твърди, договорът да е бил сключен от това физическо лице в рамките на неговата търговска или професионална дейност, като последното и не се установява от съдържанието на договора. Не може да се спори, че ответникът не е български гражданин, както и не е гражданин на държавна – член на Европейския съюз. От извършената справка в НБД “Население“ се установява, че това лице никога не е имало регистриран адрес в страната ни. Изискана е служебно информация от МВН Дирекция „Миграция“, от която се установява, че по заявление от 19.02.2019 г. Т. Т., родена на ***** г., гражданство Великобритания е било издадено съдебно удостоверение за продължително пребиваване със срок на валидност до 05.11.2023 г., а исковата молба е входирана в съда на 16.11.2023 г.

Това дава основание да се приеме, че ответникът няма обичайно местопребиване в държавата ни. По аргумент от чл.19, ал.1 от ГПК в случаите на спор с потребител, какъвто е настоящия случай не е допустимо спорът да бъде решен от арбитражен съд.

По смисъла на чл.113 от ГПК – исковете на и срещу потребители се предявяват пред съда, в чийто район се намира настоящият адрес на потребителя, а при липса на настоящ адрес – по постоянния. Съгласно чл.117, ал.1 от ГПК определената от закона подсъдност не може да бъде изменяна по съгласие на страните, като по аргумент от

чл.117, ал.3 от ГПК – договорът за избор на съд по искове на потребители и по трудови спорове поражда действие само ако е сключен след възникването на спора, какъвто договор в казуса не е представен.

Категорично е, че ответникът няма постоянен/наст. адрес в Р.България, като не може да се приеме, че ответникът е лице с неизвестен адрес. Така по аргумент от чл.117, ал.2 от ГПК – съгласно който чл.117, ал.1 от ГПК може да се предяви по адрес на пълномощник, когато лицето - ответникът е с неизвестен адрес и няма обичайно местопребиваване в страната ни.

Вярно е, че според нормата на чл. 4, ал. 1 от КМЧП на българските съдилища са международно подсъдни случаите, в които: 1/ответникът има обичайно местопребиваване, седалище според устройствения си акт или местонахождение на действителното си управление в Република България или 2/ ищецът или молителят е български гражданин или е юридическо лице, регистрирано в Република България. В този смисъл е несъмнено, че международната компетентност на българския съд не е обвързана от кумулативното наличие на визираните в т. 1 и т. 2 на цитираната разпоредба предпоставки, доколкото всяка една от тях съставлява самостоятелно основание за упражняване на националната ни юрисдикция, и такава предпоставка в условията на алтернативност. При това ще се следва, че ищецът – българско юридическо лице винаги ще може да предяви иск срещу чужденец – физически или юридическо лице пред национален съд, извън случаите на приложимост на Регламент (ЕС) № 1215/2012 на ЕП и на Съвета относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, съгласно който другата страна по договора може да предяви иск срещу потребител само в съдилищата на държавата членка, където потребителят има местоживеене.

Не може да се спори обаче, че за производствата от и срещу потребители следва да се прилага разпоредбата на чл.95 от КМЧП. Тази норма, обаче описва приложимото материално право – уговореното между страните, но не определя процесуалния ред за разглеждане на споровете между страните по потребителския договор. Следва съдът да приложи разпоредбата на чл.16 от КМЧП, според която българските съдилища са компетентни по искове на потребител освен в случаите по чл. 4 и когато той има обичайно местопребиваване в Република България и са налице условията по чл. 95, ал. 2 от КМЧП. С оглед на горното и като се има предвид, че съгласно чл.28 от КМЧП международната компетентност се проверява служебно от съда, настоящият съдебен състав приема, че предявения иск не му е международно подсъден. Като се съобрази разписаното в чл.16 и чл.95 от КМЧП се следва, че в случай като настоящия – когато ищецът е българско юридическо лице, ответникът – потребител, който няма обичайно местопребиване в страната ни, между страните не е налице договор за избор на приложимо право след възникване на спора, спорът не е подведомствен на български съд. В този смисъл и съдебната практика - Определение № 349 от 29.07.2022 г. на ВКС по ч. т. д. № 449/2022 г., II т. о., ТК, докладчик съдията Анна Баева, Определение № 263051 от 4.05.2022 г. на СГС по гр. д. № 6699/2017 г. Мотивиран от горното и на основание чл.15 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА, че българският съд не е международно компетентен по исковете, предявени с искова молба на „Банка ДСК“ АД, ЕИК против Т. Т., родена на

***** г., гражданство Великобритания, въз основа на която е образувано гр.дело № 63039/2023 година по описа на Софийски районен съд.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.дело № 63039/2023 година по описа на Софийски районен съд.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски градски съд в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____